

LEGISLACIÓ I JURISPRUDÈNCIA

En aquest número cinc la secció de «Notes de Legislació i Jurisprudència» és objecte, com podrà advertir el lector, de dues modificacions.

En primer lloc, a partir d'aquest número hi ha més d'un autor responsable dels diversos apartats, si bé aquest fet no impedeix respectar l'epígrafiat anterior, amb l'única salvetat que l'apartat I passa a denominar-se: *Crònica Legislativa*.

Atesa aquesta continuïtat, ens sembla convenient de recordar al lector els epígrafs que han anat configurant des del primer número aquesta secció. Pel que fa a la legislació —apartat que va adoptant la forma de crònica— els epígrafs són els següents: I.1. *Catalunya*; I.2. *Estat espanyol*; I.3. *País Basc*; I.4. *Galícia*; I.5. *País Valencià*. Respecte de la jurisprudència l'epígraf II.1 correspon al *Tribunal Constitucional*, i l'epígraf II.2 correspon al *Tribunal Suprem*. A més a més, a l'apartat III es recull *Legislació estrangera*, i l'apartat IV, que s'incorpora en aquest número, recull *Jurisprudència estrangera*.

I, en segon lloc, des d'aquest número cinc, la secció, donat l'abast que va adquirint, deixa de denominar-se «Notes de Legislació i Jurisprudència» per a ser intitulada, senzillament, amb la denominació de «Legislació i Jurisprudència».

I. CRÒNICA LEGISLATIVA

I.1. *Catalunya*

per Joan R. SOLÉ I DURANY

Professor de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya i col·laborador a la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya

Pel que fa al Decret 362/1983, de 30 d'agost (*DOG*, núm. 359, de 31 d'agost de 1983), sobre aplicació de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, de Normalització Lingüística a Catalunya, a l'àmbit de l'ensenyament no universitari, i

a l'Ordre de 8 de setembre de 1983 (*DOG*, núm. 362, de 9 de setembre de 1983), per la qual es desplega el Decret citat, cal remarcar que de resultes del requeriment del Govern de l'Estat a què vam alludir en les anteriors *Notes* el Consell Executiu ha dictat el Decret 576/1983, de 6 de desembre (*DOG*, número 415, de 9 de març de 1984), pel qual es modifica la redacció de l'article 9è. del Decret 362/1983, de 30 d'agost, citat més amunt. D'acord amb aquesta disposició, el Conseller d'Ensenyament ha dictat l'Ordre de 6 de desembre de 1983 (publicada en el mateix *DOG* que el Decret 576/1983, de 6 de desembre), per la qual es modifica la redacció dels articles 8è. i 9è. de l'Ordre de 8 de setembre de 1983 esmentada. Les disposicions modificadores ressenyades vénen a garantir l'establiment d'un mínim d'una assignatura o àrea, a més de la llengua castellana, que s'ha de professar en aquest idioma.

Pel que fa al conflicte positiu de competència plantejat pel Govern de l'Estat (núm. 66/84, fet públic al *BOE*, núm. 42, de 18 de febrer de 1984), en relació amb el Decret 389/1983, de 15 de setembre, del Consell Executiu de la Generalitat (tant l'un com l'altre han estat citats en *Notes* anteriors), cal dir que per acte de 19 de juliol de 1984 el Tribunal Constitucional ha acordat aixecar la suspensió de la vigència del Decret esmentat. Pel que fa al *DOG* en què es fa públic aquest acte, és el núm. 460, de 10 d'agost de 1984.

Entrat ara en l'àmbit de l'Administració de Justícia, cal fer una breu referència a l'article 2 dels Estatuts del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya, publicats al *DOG*, núm. 437, de 25 de maig de 1984, a continuació de la Resolució del Departament de Justícia de 6 d'abril de 1984, per la qual es declara l'adequació a la legalitat dels Estatuts del Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya. L'esmentat article 2 diu el següent:

«El català és la llengua pròpia del Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya.

»El castellà també és llengua oficial de l'esmentat Col·legi.

»Es publicaran també en castellà els presents estatuts, les seves modificacions, i aquelles altres disposicions de caràcter general que dicti el Consell.»

No existeix, en canvi, cap disposició relativa al règim lingüístic en els Estatuts del Consell de Col·legis de Procuradors dels Tribunals de Catalunya, que apareixen publicats en el mateix *DOG* citat, a continuació de la Resolució del Departament de Justícia de 3 de maig de 1984 per la qual es declara llur adequació a la legalitat.

D'altra banda, el Departament de Justícia, a través del Decret 261/1984, de 26 de juliol (*DOG* núm. 463, de 24 d'agost de 1984), va convocar un concurs per atorgar beques destinades a la preparació d'oposicions a Jutge, Fiscal i Secretari de Jutjat, i en la base cinquena, a l'hora d'establir els diferents conceptes i barems per puntuar els candidats, s'hi fa figurar una valoració per coneixements i domini de la llengua catalana escrita i parlada que constitueix més de la quarta part de la puntuació total possible.

Continuant en l'àmbit de les competències del Departament de Justícia, el

Consell Executiu de la Generalitat ha dictat el Decret 125/1984, de 17 d'abril, pel qual es regula l'ús de la llengua catalana en les escriptures públiques. Aquest Decret desplega l'art. 10 de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, el qual, al seu torn, va derogar en part les disposicions contingudes en la Instrucció de 27 de juny de 1980 citada en les *Notes* al núm. 3. Per providència de 30 d'agost de 1984, el Tribunal Constitucional ha admès a tràmit el conflicte positiu de competència número 649/1984, plantejat pel Govern de l'Estat en relació amb l'article 3 del Decret 125/1984, pel qual es regula l'ús de la llengua catalana en les escriptures públiques. L'article impugnat, la vigència del qual ha quedat en suspens, es refereix només al cas que sorgís cap dubte d'interpretació de les escriptures públiques atorgades en versió catalana i castellana, establint-hi el text que prevaldrà. El *DOG* núm. 471, de 21 de setembre de 1984, ha fet pública la interposició d'aquest conflicte positiu de competència.

En un altre àmbit, cal citar l'Ordre de 21 de març de 1984, que dona publicitat al Conveni de col·laboració en matèria de normalització lingüística formalitzat entre el Departament de Cultura i la Diputació de Girona (*DOG* número 425, de 13 d'abril de 1983).

Pel que fa a l'aranès, cal fer esment del Decret 57/1983, de 14 de gener, pel qual s'adopten les seves normes ortogràfiques (*DOG* núm. 312, de 16 de març de 1983). Amb posterioritat a la Llei 7/1983, de 18 d'abril (recordem que el Títol V d'aquesta llei, publicada en les *Notes* al núm. 1, tracta «De la normalització de l'ús de l'aranès»), ha aparegut l'Ordre de 29 de juliol de 1983, per la qual s'aprova el programa bàsic de parla aranesa a les escoles d'Educació General Bàsica compreses en l'àmbit territorial de la Vall d'Aran (*DOG* núm. 359, de 31 d'agost de 1983). Cal tenir en compte que el Decret 362/1983, de 30 d'agost, sobre aplicació de la Llei 7/1983, de 18 d'abril, en l'àmbit de l'ensenyament no universitari, i l'Ordre de 8 de setembre de 1983, per la qual es desplega aquest Decret citat (tant aquest com aquella han estat ja ressenyats en les *Notes* al núm. 3) fan diverses referències a l'ús de l'aranès.

Finalment, cal esmentar l'«Acord sobre proveïment de vacants de personal en règim interí i de contractació laboral per atendre les necessitats urgents dels serveis de la Generalitat de Catalunya», adoptat pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya en data 18 d'octubre de 1984. Aquest acord, comunicat per mitjà d'una Instrucció de la Direcció General de la Funció Pública, fa un reconeixement dels certificats de la Junta Permanent de Català a l'hora d'acreditar els coneixements de català en les proves i mèrits previstos en les convocatòries per cobrir vacants de personal en els règims interí i de contractació laboral.